

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0291/2012

27.9.2012

BETÆNKNING

om kystfiskeri i lille målestok og ikkeindustrielt fiskeri samt reformen af den fælles fiskeripolitik
2011/2292 (INI)

Fiskeriudvalget

Ordfører: João Ferreira

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	14
UDTALELSE FRA REGIONALUDVIKLINGSUDVALGET	18
UDTALELSE FRA UDVALGET OM KVINDERS RETTIGHEDER OG LIGESTILLING	22
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	27

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om kystfiskeri i lille målestok og ikkeindustrielt fiskeri samt reformen af den fælles fiskeripolitik 2011/2292 (INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til reformen af den fælles fiskeripolitik,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEUF), især artikel 43, stk. 2, og artikel 349,
- der henviser til artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde vedrørende hensyntagen til de særlige karakteristika og vanskeligheder, der gør sig gældende i regionerne i den yderste periferi,
- der henviser til Kommissionens grønbog "Reform af den fælles fiskeripolitik" (COM(2009)0163),
- der henviser til, at den nye EHFF skal sikre lokalbefolkningernes ret til at fiske til husbehov i overensstemmelse med specifikke traditioner og til at opretholde deres traditionelle økonomiske aktiviteter,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik¹,
- der henviser til forordningen om Den Europæiske Fiskerifond, nemlig Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006, som fastlægger de detaljerede regler og ordninger vedrørende Fællesskabets strukturinterventioner inden for fiskerisektoren²,
- der henviser til sin beslutning af 15. december 2005 om kvinders netværk: Fiskeri, landbrug og diversificering³,
- der henviser til sin beslutning af 15. juni 2006 om kystfiskeriet og kystfiskerisamfundenes problemer⁴,
- der henviser til sin beslutning af 2. september 2008 om fiskeri og akvakultur i forbindelse med integreret kystzoneplanlægning i Europa⁵,
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2012 om den fælles fiskeripolitiks bidrag til produktionen af offentlige goder⁶,

¹ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

² EUT L 223/1 af 15.8.2006, s. 1-44.

³ EFT C 286 E af 23.11.2006, s. 519.

⁴ EFT C 300 E af 9.12.2006, s. 504.

⁵ Vedtagne tekster, P7_TA(2008)0382.

⁶ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0052.

- der henviser til sin beslutning af 25. februar 2010 som grønbogen om reform af den fælles fiskeripolitik¹,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets nye forslag til forordning om den fælles fiskeripolitik (COM(2011)0425),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forslag til forordning om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond til ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006, Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 og Rådets forordning nr. XXX/2011 om integreret havpolitik (COM(2011)0804),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets nye forslag til forordning om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter (COM(2011)0416),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen "Reform af den fælles fiskeripolitik" (COM(2011)0417),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om den fælles fiskeripolitik's eksterne dimension (COM(2011)0424),
 - der henviser til rapporten fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om rapporteringsforpligtelserne i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (COM(2011)0418),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget og udtalelser fra Regionaludviklingsudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0291/2012),
- A. der henviser til, at ikkeindustrielt fiskeri – der omfatter fiskeri fra mindre fartøjer og visse former for kystfiskeri, skaldyrsfiskeri og andre traditionelle ekstensive akvakulturaktiviteter, såsom naturligt opdræt af bløddyr i kystfarvande – har meget forskelligartet territorial, social og kulturel indvirkning i fastlands- og ømråder og i regioner i den yderste periferi, og at det har specifikke problemer, som adskiller det fra industrielt fiskeri og fra intensiv eller industriel akvakultur;
- B. der henviser til, at det med henblik på den nye forordning om fiskeripolitik er nødvendigt at definere, hvad der skal forstås ved ikkeindustrielt fiskeri, og være opmærksom på de følger, som denne type fiskeri vil få for finansieringen gennem den nye Europæiske Hav- og Fiskerifond;
- C. der henviser til, at den ikkeindustrielle fiskerflåde eller kystfiskerflåden har afgørende

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2012) 0039.

betydning for bibeholdelse af job og jobskabelse i kystområderne, og at den bidrager til EU's selvforsyning med fødevarer, udviklingen af kystområderne og forsyningen af det europæiske marked med fiskevarer;

- D. der henviser til, at omkring 80 % af fiskeriet i EU foregår på fartøjer på under 15 meter, hvilket gør dette flådesegment til den førende aktør inden for den fælles fiskeripolitik; der henviser til, at den fælles fiskeripolitik må fremkomme med en passende, tilstrækkelig og nødvendig løsning på de problemer, som en stor del af sektoren for ikke-industrielt fiskeri fortsat står over for til trods for de successive foranstaltninger, der er stillet til rådighed for medlemsstaterne;
- E. der henviser til, at kystfiskeriet og det ikkeindustrielle fiskeri råder over aldrende fartøjer, der bør sikres og moderniseres eller evt. udskiftes med nye skibe, der er mere energieffektive, og som opfylder sikkerhedsstandarderne;
- F. der henviser til, at der er mangel på statistiske data og indikatorer på europæisk plan om social, økonomisk og territorial samhørighed og at det er nødvendigt at fremme udviklingen af indikatorer, der tilvejebringer samfundsøkonomiske, videnskabelige og miljømæssige data, som afspejler denne fiskeriforms geografiske, miljømæssige og samfundsøkonomiske forskellighed;
- G. der henviser til, at manglen på pålidelige videnskabelige data fortsat er et stort problem i forhold til forsøget på at opnå bæredygtig forvaltning af de fleste fiskebestande;
- H. der henviser til, at der ved definitionen af en fiskeripolitik, ud over de uomgængelige miljømål for bevarelse af fiskebestandene, bør tages hensyn til økonomiske og sociale mål, der er blevet negligeret, navnlig i forbindelse med fiskeri i lille målestok;
- I. der henviser til, at den nuværende centraliserede forvaltning af den fælles fiskeripolitik ofte er ansvarlig for retningslinjer, der er ude af trit med virkeligheden og ikke møder den store forståelse i sektoren (som ikke deltager i drøftelsen og udformningen af dem), som er vanskelige at gennemføre og ofte fører til resultater, der strider mod hensigten;
- J. der henviser til, at forvaltningsmodeller baseret på fiskerettigheder ikke kan betragtes som den eneste foranstaltning til tackling af overfiskeri og overkapacitet;
- K. der henviser til, at en obligatorisk flådereduktion, der udelukkende opnås ved hjælp af markedsinstrumenter som omsættelige kvotaandele, kan føre til en større forekomst af aktører, der er mere konkurrencedygtige ud fra et rent økonomisk synspunkt, til skade for de aktører og flådesegmenter, der har færre indvirkninger på miljøet og skaber mere beskæftigelse (direkte og indirekte);
- L. der henviser til, at den økonomiske og sociale krise især rammer fiskerisektoren, og at det ikkeindustrielle fiskeri i denne sammenhæng kan være mere sårbart på grund af dets ringe kapitalisering; der henviser til, at det er vigtigt at sikre den økonomiske og sociale stabilitet i de ikkeindustrielle fiskersamfund;
- M. der henviser til, at kystfiskeri og ikkeindustrielt fiskeri i lille målestok i betragtning af sine strukturelle svagheder er udsat for bestemte former for økonomiske chok (såsom

pludseligt stigende brændstofpriser eller manglende kreditmuligheder) eller pludselige ændringer i forekomsten af fiskeressourcer;

- N. der henviser til, at det ikkeindustrielle fiskeris særpræg er et af de aspekter, der skal tages i betragtning i forbindelse med den fremtidige fælles fiskeripolitik, men at aspektet i sig selv ikke kan anses for at udgøre hele den sociale dimension af reformen i betragtning af den alvorlige krise, som hele sektoren i øjeblikket befinder sig i;
- O. der henviser til, at fiskepriserne ved første salg sakker bagud i forhold til den nuværende betydelige stigning i produktionsomkostningerne, navnlig omkostningerne til brændstof, og i mange tilfælde enten stagnerer eller falder og dermed forstærker den krise, sektoren står over for;
- P. der henviser til, at markedet ikke fuldt ud belønner det ikkeindustrielle fiskeris for dets positive sociale og miljømæssige eksterne virkninger; der henviser til, at samfundet generelt hverken anerkender eller belønner de aktivitetsområder, der har med fiskeriet at gøre, og som udgør dets multifunktionelle dimension og skaber offentlige goder, såsom dynamisering af kyststrækningen eller gastronomien, museologien og fiskeriturismen, som samfundet generelt nyder godt af;
- Q. der henviser til, at den fremtidige Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) i fuld udstrækning bør tage hensyn til specifikke problemer og behov inden for ikkeindustrielt fiskeri og fiskeri i lille målestok, såvel i kystområder som i indlandsområder, samt konsekvenserne for såvel mænd som kvinder af gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i den kommende reform;
- R. der henviser til, at de særlige lidelser, der rammer kvinder i den ikkeindustrielle fiskerisektor, ikke anerkendes som erhvervssygdomme;
- S. der henviser til, at oprettelsen af lukkede områder med eksklusiv adgang bidrager til udvikling af ansvarlig praksis, til bæredygtighed af økosystemerne ved kysterne og det traditionelle fiskeri samt til fiskersamfundenes overlevelse;
- T. der henvises til, at kystfiskeri i lille målestok og ikkeindustrielt fiskeri har meget forskellige karakteristika, som varierer fra land til land og kyst til kyst;
- U. der henviser til, at betydningen af fiskeri i lille målestok for beskyttelsen af mindretalssprog i isolerede kystområder ikke kan ignoreres;
- V. der henviser til, at kystfiskernes forenings- og organisationsniveau er utilstrækkeligt og forskelligt i de forskellige medlemsstater;
- W. der henviser til, at artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde omtaler behovet for at fremme specifikke politikker for regionerne i den yderste periferi, navnlig på fiskeriområdet;
- 1. anser fiskeri i lille målestok for at omfatte ikkeindustrielt fiskeri og visse former for kystfiskeri, skaldyrsfiskeri og andre traditionelle ekstensive akvakulturaktiviteter, såsom naturligt opdræt af bløddyr i kystfarvande;

2. understreger, at fiskeri i lille målestok i kraft af sine karakteristika og på grund af sin vægt inden for sektoren spiller en afgørende rolle i opnåelsen af de mål, der burde være de vigtigste mål for enhver fiskeripolitik: at sikre fiskeforsyningen til befolkningen og kystsamfundenes udvikling samt fremme beskæftigelsen og forbedre levevilkårene for de erhvervsdrivende inden for fiskeriet, samtidig med at det sikres, at ressourcerne er bæredygtige og beskyttes ordentligt;
3. mener, at det ikkeindustrielle fiskerisegments karakteristika under ingen omstændigheder bør tjene som undskyldning for at udelade dette segment fra den fælles fiskeripolitiks generelle ramme, selv om politikken bør være tilstrækkelig fleksibel til at sikre, at forvaltningssystemerne kan blive tilpasset det ikkeindustrielle fiskeris specifikke karakteristika og problemer;
4. påpeger, at de særlige karakteristika, der er kendetegnende for fiskeri i lille målestok, varierer meget medlemsstaterne imellem, og at valget af laveste fællesnævner sjældent har vist sig at være en konstruktiv tilgang for den europæiske beslutningstagning;
5. mener, at man bør tage udgangspunkt i en generisk definition af det ikkeindustrielle fiskeri for at undgå, at de meget forskelligartede forhold, der ses inden for fiskerisektoren, alt efter fangstområder, arten af de bestande, der fiskes efter, og andre forhold, der er specifikke for et givet lokalområde, kan betyde manglende overholdelse af målene om forenkling, lovgivningsmæssig klarhed og ikkeforskelsbehandling; mener også, at den fælles fiskeripolitik bør medtage foranstaltninger, som tillader en vis fleksibilitet i visse tilfælde, hvor det kan påvises videnskabeligt, at fiskeriet ikke ville være muligt uden visse tilpasninger af de generelle bestemmelser;
6. gør opmærksom på, at det er nødvendigt at tage hensyn til de eksisterende videnskabelige undersøgelser om fiskeri i lille målestok; påpeger, at nogle af disse undersøgelser fremsætter forslag til en definition af "fiskeri i lille målestok", f.eks. PRESPO-projektet for bæredygtig udvikling af det ikke-industrielle fiskeri i Atlanterhavsområder, der foreslår en tilgang baseret på numeriske deskriptorer til definition og opdeling af de europæiske ikkeindustrielle fiskerflåder;
7. mener, at definitionen af fiskeri i lille målestok bør tage højde for en række forvaltningsrelevante nationale og regionale karakteristika og forskelle, herunder blandt andet respekten for den håndværksmæssige tradition, der er rodfæstet i lokalområdet, hvor familien deltager både i ejendomsretten og i aktiviteterne i fiskeribedrifter; understreger, at det er vigtigt at formulere definitions-kriterier, der er fleksible, og/eller som kan bruges i kombination og tilpasses på en afbalanceret måde til småfiskeriets forskelligartethed i EU;

Lokal forvaltning

8. mener, at den overcentraliserede model for fiskeriforvaltning, som har præget den fælles fiskeripolitik i de sidste 30 år, har været en fiasko, og at den nuværende reform skal resultere i en hensigtsmæssig decentralisering; har den holdning, at den fælles fiskeripolitik skal skabe forhold, der sikrer, at der tages hensyn til de særlige lokale, regionale og nationale forhold; understreger, at nærforvaltning, der er baseret på videnskabelig indsigt, og som involverer denne sektor i fastsættelsen og gennemførelsen, medforvaltningen og evalueringen af politikkerne, er den type forvaltning, der bedst

imødekommer det ikkeindustrielle fiskeris behov, og som tilskynder mest til forebyggende adfærd blandt fiskerne;

9. mener, at regionale rådgivende råd, inden for rammerne af den nye decentraliserede og regionaliserede fælles fiskeripolitik, bør spille en langt større rolle i den fremtidige fælles fiskeripolitik;
10. mener, at det er afgørende at styrke de rådgivende råds rolle og overveje et samarbejde om medbestemmelse vedrørende ressourcerne, for på denne måde at gøre det muligt at bevare disse råds karakter og styrke deres betydning med henblik på at gøre dem til et forvaltningsforum uden beslutningsbeføjelse men med deltagelse af de vigtigste aktører inden for sektoren og af ngo'er, så de på denne måde kan behandle horisontale spørgsmål om det ikkeindustrielle fiskeris specifikke problemstillinger;
11. mener ikke, at en pålæggelse af en enkelt forvaltningsmodel for alle medlemsstaterne, såsom omsættelige kvotaandele, udgør en passende løsning i lyset af den store forskelligartethed, der karakteriserer fiskeriet i EU;
12. mener, at det er hensigtsmæssigt, at der findes forskellige fiskeriforvaltningsmodeller, der stilles til rådighed for medlemsstaterne og/eller regionerne på frivillig basis, og som frit kan vælges af de pågældende inden for rammerne af en regionaliseret fiskeripolitik;
13. afviser på det kraftigste en obligatorisk indførelse af ordningen med omsættelige kvotaandele for alle flådetyper; mener, at beslutningen om, hvorvidt ordningen med omsættelige kvotaandele skal anvendes, og hvilke segmenter af fiskerflåden, der skal omfattes af denne ordning, bør overlades til medlemsstaterne i betragtning af de involverede parters forskellige situation og holdninger; mener, at det allerede er muligt for medlemsstater at indføre en ordning for omsættelige fiskekvotaandele i deres nationale lovgivning;
14. gør opmærksom på den kendsgerning, at ordningen med omsættelige kvotaandele ikke kan anses for en ufejlbarlig foranstaltning til løsning af problemerne med overfiskeri og overkapacitet; understreger, at en lovgivningsmæssig tilgang, der kan føre til de nødvendige tilpasninger af fiskerikapaciteten, altid er et muligt alternativ til en markedstilgang;
15. mener, at medlemsstaterne og de kompetente myndigheder, når de generelle mål for forvaltning er fastlagt, bør have frihed til at beslutte, hvilke forvaltningsregler der er mest velegnede til at forfølge disse mål inden for rammerne af regionaliseringen, navnlig hvad angår adgangsretten til fiskeressourcerne under hensyntagen til de forskellige former for fartøjer, fiskerityper og de forskellige fiskebestande;
16. bemærker vigtigheden af, at alle relevante interessenter involveres i udformningen af politikker vedrørende kystfiskeri i lille målestok og ikkeindustrielt fiskeri;
17. gør opmærksom på vigtigheden af at tage hensyn ikke kun til flådens størrelse, men også til dens samlede indvirkning på ressourcerne og til dens fiskerimetoders selektivitet og bæredygtighed, mener, at den fremtidige fælles fiskeripolitik bør fremme en forbedring af flådens bæredygtighed på miljømæssigt, økonomisk og socialt plan (reparations- og

sikkerhedsstand, beboelighed, arbejdsforhold, energieffektivitet, fiskeopbevaring osv.) ved at fremme en stigende begunstiggelse af de sektorer og erhvervsdrivende, som benytter selektive fiskerimetoder og fiskeredskaber med mindre indvirkning på ressourcerne og havmiljøet, og som giver større fordele for de samfund, de tilhører, med hensyn til at skabe beskæftigelse og kvaliteten af denne beskæftigelse; forsvarer en bæredygtig balance mellem beskyttelse af eksisterende fiskeressourcer i havområderne og beskyttelsen af det lokale samfundsøkonomiske mønster, der er afhængigt af fiskeri og skaldyrsfiskeri;

Fiskerflådens karakteristika

18. der afviser en generel og vilkårlig nedskæring i fiskerflådens kapacitet og understreger, at en eventuel tilpasning ikke udelukkende og obligatorisk kan baseres på markeds-kriterier; mener, at sådanne tilpasninger skal bygge på en økosystemisk tilgang, hvor de specifikke beslutninger om forvaltning af den ikkeindustrielle flåde bliver truffet på regionalt niveau med respekt for nærhedsprincippet, hvorved der sikres en skræddersyet fiskeriordning, som giver de kystnære ikkeindustrielle flåder fortrinsret til ressourcerne og beskytter dette segment, og sikrer inddragelse af fiskersamfundene; efterlyser, at der hurtigst muligt gennemføres en undersøgelse af status for flådekapaciteten i EU;
19. afviser enhver form for generel nedskæring i en given fiskerflådes kapacitet, udelukkende og obligatorisk på basis af markeds-kriterier, som pålægges i medfør af en eventuel og uønsket obligatorisk ordning med omsættelige kvotaandele;
20. understreger betydningen af yderligere forskning i social, økonomisk og territorial samhörighed; påpeger behovet for statistikker og indikatorer på EU-plan, som kan skaffe pålidelige og tilstrækkeligt relevante socioøkonomiske, videnskabelige og miljømæssige oplysninger, herunder en omfattende evaluering af fiskebestande og både erhvervsfiskeres og lystfiskeres fangster, og opfordrer til, at der afsættes tilstrækkelige bevillinger til at opnå dette; mener, at disse oplysninger også bør afspejle hele spektret af geografiske, kulturelle og regionale forskelle;
21. opfordrer indtrængende Kommissionen til at gennemføre en undersøgelse af flådekapaciteten på europæisk plan, der gør det muligt at træffe mere hensigtsmæssige beslutninger;
22. opfordrer Kommissionen til at overvåge og tilpasse flådekapacitetslofterne for medlemsstaterne, således at de er i overensstemmelse med pålidelige data, og der tages højde for tekniske fremskridt;
23. påpeger, at det store antal fartøjer, der er tale om, og de mange forskellige redskaber og former for fiskeri er faktorer, der stiller store krav til og udgør en stor udfordring for forvaltningen af det ikkeindustrielle fiskeri; understreger, at det er afgørende at have adgang til information af hensyn til en effektiv forvaltning, og at det er nødvendigt med mere og bedre information om det ikkeindustrielle fiskeri;
24. opfordrer indtrængende Kommissionen til i fællesskab med medlemsstaterne, de regionale rådgivende råd og de interesserede parter at uddybe karakteriseringen af det ikkeindustrielle fiskeri i EU og kortlægge dets fordeling i EU af hensyn til fiskeriforvaltningen; opfordrer indtrængende især Kommissionen til i fællesskab med

medlemsstaterne at udarbejde en uddybende og grundig undersøgelse af det ikkeindustrielle fiskeris størrelse, karakteristika og fordeling på segmenter, der så nøjagtigt som mulig analyserer, hvor, hvornår og hvordan de forskellige segmenter fisker med henblik på at identificere segmenter, hvor der er overkapacitet og årsagerne hertil;

25. påpeger, at fællesskabsstøtten til medfinansiering af indsamling, behandling og formidling af biologiske data, som understøtter en videnbaseret forvaltning, i dag ikke overstiger 50 %; opfordrer derfor til, at fællesskabet styrker sin indsats på dette område ved at hæve den maksimalt tilladte andel af medfinansiering;
26. advarer om, at det er nødvendigt at uddybe kendskabet til fritidsfiskeriets aktuelle situation og udvikling, herunder dets økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser; henleder opmærksomheden på de situationer, hvor fritidsfiskeriet tager overhånd og påfører erhvervsfiskeriet ulovlig konkurrence ved at fange og markedsføre fisk og dermed forårsage en reduktion af markedsandelen på lokalt og regionalt niveau og en sænkning af førstesalgspriserne;

Støtteforanstaltninger

27. anerkender, at den nye Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) er blevet udformet således, at den især giver segmenter af kystflåden og den ikkeindustrielle flåde mulighed for at opnå ressourcer; anerkender, at det med udgangspunkt i den generelle ramme, som EHFF giver mulighed for, er medlemsstaterne, der skal fastsætte deres finansieringsprioriteter for at løse dette segments specifikke problemer og støtte en lokal og bæredygtig nærforvaltning af de berørte fiskeriformer;
28. er fortalende for behovet for at fastholde en fond, som bevarer princippet om forhøjede støtteintensiteter til medfinansierede aktioner i regionerne i den yderste periferi, og som bevarer de særlige bestemmelser om kompensation for de ekstra omkostninger i forbindelse med fangst og salg af fiskerivarer under hensyntagen til de strukturelle begrænsninger, der berører fiskerisektoren i disse regioner;
29. understreger, at en række fiskeriafhængige kystsamfund oplever usikkerhed, tilbagegang og mangel på økonomiske alternativer, hvorfor de eksisterende instrumenter, fonde og mekanismer bør styrkes for at opnå samhørighed med hensyn til beskæftigelse og økologisk bæredygtighed; mener, at dette udtrykkeligt bør anerkendes i den nye fælles fiskeripolitik og den flerårige finansielle ramme; understreger endvidere behovet for at lægge vægt på medbestemmelse og inddragelse af det ikke-industrielle fiskeri i beslutningstagningen ved at fremme lokale og regionale strategier og grænseoverskridende samarbejde på dette område, herunder udviklings-, forsknings- og uddannelsesprojekterne med passende finansiering fra Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), ESF og EFRU;
30. opfordrer medlemsstaterne til at tage behørigt hensyn til betydningen af kvinders økonomiske, sociale og kulturelle rolle i fiskerisektoren, således at de får adgang til sociale goder; understreger, at kvinders aktive deltagelse i de forskellige fiskeriaktiviteter er med til at bevare de kulturelle traditioner og praksisser, sikre samfundenes overlevelse samt sikre passende beskyttelse af regionernes kulturelle mangfoldighed;

31. mener, at gennemførelsesbestemmelserne i den nye EHFF burde give mulighed for finansiering af foranstaltninger på bl.a. følgende områder:

- forbedring af sikkerheden, levevilkårene og arbejdsforholdene om bord på skibene, forbedring af opbevaringen af fangsten, og den økonomiske og miljømæssige bæredygtighed af fartøjerne (udvælgelse af fisketeknikker, energieffektivitet osv.) uden forhøjelse af deres fiskerikapacitet;
- investeringer i mere bæredygtige fiskeredskaber;
- fremme af en foryngelse af sektoren gennem en særlig incitamentsordning for tilgang og fastholdelse af unge i fiskerierhvervet som svar på sektorens udfordringer med hensyn til beskæftigelse og bæredygtighed samt med startpakker, der har til formål at sikre en ny generation af fiskere i sektoren for ikkeindustrielt fiskeri;
- opførelse af specialiserede fiskerihavne, særlige faciliteter til landing, opbevaring og salg af fiskeprodukter;
- støtte til foreninger, organisationer og kooperativer for sektorens erhvervsudøvere;
- fremme af kvalitetspolitikker;
- fremme af sammenhæng i de økonomiske og sociale strukturer i de kystsamfund, der er mest afhængige af det ikkeindustrielle fiskeri, med særligt fokus på regionerne i den yderste periferi for at stimulere udviklingen af disse kystregioner;
- støtte til bæredygtige praksisser inden for skaldyrsfiskeri, bl.a. gennem støtte til personer, der udfører denne aktivitet, meget ofte kvinder, der lider af arbejdsrelaterede sygdomme;
- støtte til fremme og markedsføring af fiskerivarer, der stammer fra ikkeindustrielt fiskeri og ekstensiv akvakultur, med etablering af et europæisk mærke til at adskille og identificere europæiske fiskerivarer og skaldyr, der stammer fra ikkeindustrielt fiskeri, såfremt de overholder god praksis for bæredygtighed og principperne i den fælles fiskeripolitik;
- støtte til uddannelse og markedsføringskampagner for at oplyse forbrugere og unge mennesker om værdien af at spise fisk fra ikkeindustrielt fiskeri, herunder den positive effekt heraf på lokalsamfundet og miljøet;
- tildeling af finansiering gennem Den Europæiske Hav- og Fiskerifond med henblik på at gøre sektoren mere kvindevenlig ved at omstrukturere sektoren og sikre passende faciliteter (såsom omklædningsrum på fartøjer og i havne);
- støtte til kvindesammenslutninger som f.eks. vodbindere, havnearbejdere og pakkeriarbejdere;
- erhvervsuddannelse, herunder uddannelse for kvinder, der arbejder i fiskerisektoren, med henblik på at fremme disses adgang til forvaltningsmæssige og tekniske job forbundet med fiskerierhvervet;

- fremme af kvinders rolle inden for fiskeriet, navnlig gennem støtte til aktiviteter, der foregår på landjorden, og til fagfolk og aktiviteter, der er tilknyttet fiskeriet, både på forudgående og efterfølgende produktionstrin;
32. understreger, at adgangen til midler fra den kommende EHFF bør prioriteres højere for projekter med integrerede løsninger, der er til gavn for kystsamfundene som helhed, end for projekter, der kun er til gavn for et begrænset antal aktører; mener, at fiskere og deres familier skal sikres adgang til midler fra EHFF, og ikke kun redere;
 33. understreger, at den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter bør bidrage til at gøre det muligt at forbedre indkomsten fra det ikkeindustrielle fiskeri, stabiliteten på markederne, en forbedring af markedsføringen af fiskevarer og en forøgelse af værditilvæksten; giver udtryk for sin bekymring i forhold til muligheden for nedlæggelse af de stadig eksisterende offentlige instrumenter til markedsregulering, offentlige regulerende instanser og støtte til oplagring på land, og kræver en ambitiøs reform, som styrker den fælles markedsordnings instrumenter til opnåelse af disse mål;
 34. foreslår, at der med henblik på at fremme god praksis indføres et europæisk mærke til produkter, som stammer fra ikkeindustrielt fiskeri, der overholder principperne i den fælles fiskeripolitik;
 35. er fortalende for, at der indføres mekanismer, som sikrer anerkendelse af de såkaldte positive eksterne virkninger, der skabes af det ikkeindustrielle fiskeri, men som markedet ikke yder kompensation for - det være sig på det miljømæssige plan eller med hensyn til økonomisk og social samhørighed i kystsamfundene;
 36. anser behovet for en retfærdig og hensigtsmæssig fordeling af værditilvæksten i fiskerisektorens værdikæde som væsentligt;
 37. kræver en nøje overvågning og certificering af de fiskeriprodukter, der importeres fra tredjelande, for at sikre, at de stammer fra bæredygtigt fiskeri, og at de opfylder de samme krav, som gælder for Fællesskabets producenter (f.eks. med hensyn til mærkning, sporbarhed, plantesundhedsbestemmelser og mindstestørrelser);
 38. er fortalende for oprettelsen af specifikke og midlertidige støttemekanismer (inden for EHFF eller andre instrumenter), som kan anvendes i nødstilfælde, såsom i forbindelse med natur- eller menneskeskabte katastrofer (olieudslip, vandforurening osv.), tvungne fiskeristop forårsaget af planer til genopbygning af fiskebestandene eller pludselig og kortvarige forhøjelse af brændstofpriserne;
 39. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger til at sikre ligeløn og øvrige sociale og økonomiske rettigheder for kvinderne, herunder forsikringer, der dækker risici, som de udsættes for, når de arbejder i fiskerisektoren, og anerkendelse af deres specifikke sygdomme som erhvervs sygdomme;
 40. anerkender, at midlertidige fiskeriforbud, også kendt som biologiske hvileperioder, er et vigtigt og velafprøvet middel til bevaring af fiskeressourcerne, ligesom det har vist sig at være et væsentligt instrument for bæredygtig forvaltning af visse former for fiskeri; anerkender, at indførelsen af fiskeriforbud under visse kritiske faser i fiskenes livscyklus

gør det muligt at sikre en udvikling af fiskebestandene, der er forenelig med opretholdelse af fiskeriet uden for hvileperioderne; mener, at det under disse omstændigheder er rimeligt og nødvendigt at kompensere fiskerne økonomisk i den periode, hvor de må ligge stille, navnlig via EHFF;

41. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje forskellige former for positiv forskelsbehandling af det ikkeindustrielle fiskeri i forhold til det industrielle fiskeri og de mere industrielle flåder, samtidig med at der sikres en effektiv og bæredygtig forvaltning af fiskeriet som helhed; mener, at geografisk adskillelse af de forskellige fangstmetoder og således oprettelse af områder med eksklusiv adgang for det ikkeindustrielle fiskeri er en af de muligheder, der bør overvejes;
42. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til fremme og opnåelse af større juridisk og social anerkendelse af kvinders arbejde i fiskeindustrien og sikre, at kvinder, der deltager i familievirksomhedens aktiviteter på fuldtid eller deltid eller som medhjælpende ægtefæller, og som dermed bidrager til deres egen og familiens økonomi, opnår samme juridiske anerkendelse og sociale goder som selvstændige erhvervsdrivende i henhold til direktiv 2010/41/EU, og at de sikres sociale og økonomiske rettigheder, herunder ligeløn, arbejdsløshedsunderstøttelse i tilfælde af, at de mister deres beskæftigelse (midlertidigt eller permanent), ret til pension, forening af arbejds- og familieliv, adgang til forældreorlov, social sikring, gratis sundhedstjenester og sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen samt andre sociale og økonomiske rettigheder, herunder forsikringer, der dækker risici på havet;
43. er fortalende for opretholdelse af ordningen med eksklusiv adgang for ikkeindustrielt fiskeri inden for tolvmilezonen;
44. mener, at det er nødvendigt at inddrage det ikkeindustrielle fiskeri, navnlig i drøftelserne om den fysiske planlægning af tolvmilezonen, der generelt anvendes til flere ting, og hvor havvindmøller, grusudvinding og havbeskyttelsesområder ofte skal fungere sammen med fiskeriet i samme område;
45. gør opmærksom på nødvendigheden af, at de ikkeindustrielle erhvervsfiskere engageres og involveres mere i forvaltningen, udformningen og gennemførelsen af fiskeripolitikkerne; understreger vigtigheden af at yde mere støtte til de grupper af fiskere og erhvervsorganisationer, som er indstillet på at tage del i ansvaret for gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik med henblik på at opnå større decentralisering af den fælles fiskeripolitik; opfordrer indtrængende fiskere, der driver fiskeri i lille målestok, til enten at tilslutte sig eksisterende producentorganisationer eller oprette nye producentorganisationer;
46. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget, medlemsstaternes regeringer og de regionale rådgivende råd.

BEGRUNDELSE

Begrebet "ikkeindustrielt fiskeri" omfatter fiskerflåder, fiskeredskaber og fiskeriformer, som kan være temmelig forskellige, idet de varierer alt efter de forskellige medlemsstater og fiskeriområder. På trods af disse forskelle har de en række karakteristika til fælles, som bringer dem indbyrdes nærmere og adskiller dem fra det, der sædvanligvis betegnes som "større søgående fiskeri" (som inkluderer industrielt fiskeri).

De karakteristika, der normal associeres med ikkeindustrielt fiskeri, er bl.a. følgende: stærk tilknytning til kystsamfundenes økonomi, sociale struktur, kultur og traditioner; fiskeriet foregår relativt tæt på kysten og indebærer et kortere ophold på havet; en større andel af manuelt arbejde, dvs. anvendelse af mere arbejdskraft pr. fangstenhed; anvendelse af en mindre mængde brændstof pr. fangstenhed; anvendelse af mere selektive fangstredskaber med mindre indvirkning på de levende marine ressourcer; en tættere forbindelse mellem fiskerne, fiskebestandene og det samfund, som de er en del af – hvilket kan lette forståelsen for, hvor vigtigt det er at beskytte fiskebestandene; det ikkeindustrielle fiskeri indgår i enklere markedsføringsstrukturer og kortere forsyningsveje, idet hovedformålet med fisk er konsum i frisk tilstand; de erhvervsdrivende i dette fiskeri består fortrinsvis af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder samt familievirksomheder;

Som det fremgår af adskillige af Europa-Parlamentets beslutninger, heraf navnlig beslutning af 15. juni 2006 om kystfiskeriet og kystfiskerisamfundenes problemer og beslutning af 25. februar 2010 om grønbogen om reform af den fælles fiskeripolitik, bør det ikkeindustrielle fiskeri gøres til genstand for en anderledes behandling med ordninger og forvaltningsmodeller, der er tilpasset dette fiskeris specifikke karakteristika og problemer.

Forslag fra Kommissionen til reform af den fælles fiskeripolitik

Der tages ikke behørigt hensyn til det ikkeindustrielle fiskeris særlige forhold i Kommissionens forslag til en reform af den fælles fiskeripolitik. Disse forslag giver ikke nogen passende løsning på adskillige af de problemer, som denne del af fiskerflåden i øjeblikket står over for.

Fastlæggelsen af målsætninger for bevarelse af fiskebestandene – og behovet for dem i generisk henseende bestrides ikke, snarere tværtimod – følges ikke op med fastlæggelse af økonomiske og sociale målsætninger. På denne måde forsømmes fiskeripolitikens samfundsøkonomiske dimension. Det drejer sig om et spørgsmål, der er særlig relevant for det ikkeindustrielle fiskeri, i betragtning af den vanskelige samfundsøkonomiske situation, som det befinder sig i.

Kommissionen tager fortsat sigte på en centraliseret forvaltning af den fælles fiskeripolitik, hvilken ofte giver sig udslag i retningslinjer, der er ude af trit med virkeligheden og ikke møder den store forståelse i sektoren (som ikke deltager i drøftelsen og udformningen af dem), som er vanskelige at gennemføre og ofte fører til resultater, der er i modstrid med hensigten. Afsnittet om regionalisering sikrer ikke den ønskede og nødvendige nærforvaltning – som ubestrideligt bedre kan imødekomme det ikkeindustrielle fiskeris behov.

Her undlader man endnu en gang at tage hensyn til den store forskelligartethed, som

karakteriserer realiteterne i EU's fiskeri, idet der foreslås en fælles, obligatorisk ordning for adgang til fiskebestandene. Anvendelsen af denne ordning i den foreslåede form kan få yderst negative konsekvenser for det ikkeindustrielle fiskeri, eftersom den anvendte definition på "ikkeindustrielt fiskeri" er begrænset og ude af trit med realiteterne.

Nødvendige ændringer

Ordføreren kræver, at der anlægges en mere positiv opfattelse af det ikkeindustrielle fiskeri i reformen af den fælles fiskeripolitik. En mere positiv opfattelse ikke blot af dets problemer, men også af dets potentiale, hvilket bør føre til en række ændringer af de tre søjler i reformen: nemlig grundforordningen, forordningen om den fælles markedsordning og det finansielle instrument til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik, nu kendt som EHFF.

Definitionen af ikkeindustrielt fiskeri bør tage hensyn til en række kriterier ud over det rent størrelsesmæssige kriterium. Det er bl.a. absolut nødvendigt at tage hensyn til fiskerflådens og fiskeredskabernes indvirkning på det marine økosystem.

Reformen af den fælles fiskeripolitik skal sikre betingelser for en effektiv nærforvaltning – som er det, der bedst imødekommer det ikkeindustrielle fiskeris behov. Når de generelle mål for denne forvaltning er fastlagt, bør den have tilstrækkelig frihed og selvbestemmelsesret til at udstyre sig med de mest velegnede instrumenter til at forfølge disse mål under hensyntagen til de særlige lokale, regionale og nationale forhold.

Ud over fiskerflådens størrelse bør der også tages hensyn til dens kvalitet. Reformen af den fælles fiskeripolitik bør fremme en forbedring af fiskerflådens bæredygtighed i miljømæssig, økonomisk og social henseende. Denne målsætning er i modstrid med en generel nedskæring i fiskerflådens kapacitet, der udelukkende er baseret på markeds-kriterier, sådan som det vil blive følgen af en gennemførelse af ordningen med omsættelige kvoteandele. Denne ordning vil favorisere de erhvervsdrivende, der har den største økonomiske og finansielle vægt og ikke nødvendigvis dem, der er mest bæredygtige i både social og miljømæssig henseende.

Reformen af den fælles fiskeripolitik bør anspore udviklingen af en flådeprofil, der begunstiger segmenter og erhvervsdrivende, som anvender fiskeredskaber med mindre indvirkning på fiskebestandene og som giver større fordele for de samfund, de tilhører, med hensyn til at skabe beskæftigelse og kvaliteten af denne beskæftigelse.

Udfordringer og konkrete forslag

Det store antal fartøjer, der er tale om, og de mange forskellige redskaber og former for fiskeri stiller store krav til og udgør en stor udfordring for forvaltningen af det ikkeindustrielle fiskeri. Det er af afgørende betydning for forvaltningens effektivitet, at man har informationer til rådighed. Det er nødvendigt med mere og bedre information om det ikkeindustrielle fiskeri. Uden information vil det være vanskeligt at sikre en bedre forvaltning.

Kommissionen bør i fællesskab med medlemsstaterne udarbejde en mere udtømmende og nøjagtig oversigt over det ikkeindustrielle fiskeri. Det er nødvendigt at få kendskab til, hvor, hvornår og hvordan fartøjerne i det ikkeindustrielle fiskeri fisker. Denne information bør tjene som støtte for en nærforvaltning, der er baseret på et vidensgrundlag. Det er derfor absolut nødvendigt, at EU øger sin indsats med hensyn til finansiering af erhvervelse og behandling af

denne information og til at stille den til rådighed. Det samme er nødvendigt i forhold til indsamling af biologiske data.

Ordføreren kommer med en række konkrete forslag til støtte til det ikkeindustrielle fiskeri.

Det bør overvejes at udarbejde et EU-program til støtte for det ikkeindustrielle fiskeri, som via sammenkædning af forskellige instrumenter, navnlig på det finansielle område (såsom den nye hav- og fiskerifond EHFF, den fælles markedsordning m.m.) tager sigte på at løse dette segments specifikke problemer og støtte en bæredygtig nærforvaltning af de berørte fiskeriformer.

Der bør sikres en bevilling af et minimumsbeløb fra den nye EHFF til det ikkeindustrielle fiskeri.

Projekter med integrerede løsninger, der i videst muligt omfang er til gavn for alle kystsamfund, bør prioriteres højere end projekter, der kun er til gavn for et begrænset antal erhvervsdrivende. Fiskere og familier og ikke kun redere skal sikres adgang til disse projekter.

Dette program bør fremme den nødvendige foryngelse af sektoren med tilgang af unge i fiskerierhvervet, idet der bl.a. ydes støtte til dækning af behovet for erhvervsuddannelse og opstart inden for erhvervet. Der bør tages behørigt hensyn til den virksomhed, der foregår på landjorden, og den bør vurderes efter fortjeneste. Kvindernes rolle i fiskeriet bør anerkendes og vurderes efter fortjeneste.

Der bør indføres mekanismer, som sikrer anerkendelse af de såkaldte positive eksterne virkninger, der skabes af det ikkeindustrielle fiskeri, men som markedet ikke yder kompensation for - det være sig på det miljømæssige plan eller med hensyn til økonomisk og social samhørighed i kystsamfundene.

I betragtning af de eksisterende problemer bør der ved revisionen af den fælles markedsordning ske en forøgelse af dens bidrag til at sikre indtægtsniveauet i det ikkeindustrielle fiskeri og stabiliteten på markedet samt til at forbedre markedsføringen af fiskerivarer og øge værditilvæksten. Dette mål er uforeneligt med afviklingen af de endnu eksisterende offentlige instrumenter til regulering af markedet. Tværtimod kræver situationen i sektoren og i ganske særlig grad det ikkeindustrielle fiskeris situation en ambitiøs reform, som kan styrke den fælles markedsordnings instrumenter til gennemførelse af dens målsætninger.

Det ikkeindustrielle fiskeri er i betragtning af sine strukturelle svagheder og den voksende sårbarhed, der præger denne sektor, mere udsat for bestemte former for udefra kommende påvirkninger eller pludselige ændringer i forekomsten af fiskeressourcer end de segmenter af fiskerflåden, der betragtes som mere konkurrencedygtige. Derfor må der ses på muligheden for at oprette specifikke støttemekanismer, som kan anvendes i nødstilfælde, såsom i forbindelse med naturkatastrofer, tvungne fiskeristop forårsaget af planer for genopbygning af fiskebestandene eller pludselig forhøjelse af brændstofpriserne.

7.5.2012

UDTALELSE FRA REGIONALUDVIKLINGSUDVALGET

til Fiskeriudvalget

om fiskeri i lille målestok og ikkeindustrielt fiskeri samt reformen af den fælles fiskeripolitik 2011/2292 (INI))

Ordfører for udtalelse: Ana Miranda

FORSLAG

Regionaludviklingsudvalget opfordrer Fiskeriudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. anerkender, at ikke-industrielt kystfiskeri, skaldyrsfiskeri og omhyggeligt reguleret og veldrevet ekstensiv akvakultur er de former for fiskeri, der er mest bæredygtige set ud fra et socialt, økonomisk og miljømæssigt synspunkt, og samtidig er afgørende for kystområdernes socioøkonomiske udvikling; understreger, at disse former for fiskeri giver sig betydelige kulturelle udslag og varierer meget alt efter, om de udøves på fastlandet, på øer eller i de yderste randområder; påpeger, at de berøres af negative faktorer som manglende spildevandsrensning, menneskeskabte katastrofer og naturkatastrofer, konkurrencen fra det industrielle fiskeri, udledninger, olieudslip, den voldsomme vækst i bebyggelsen langs kysterne, storstillede projekters indvirkning på kysterne, konsekvenserne af klimaændringerne, manglende klart definerede lovbestemmelser til sikring af en bæredygtig lokal udvikling, og konsekvenserne af klimaændringerne, og at de er sårbare for ændringer i de lokale beskæftigelsesmønstre;
2. giver udtryk for bekymring over Kommissionens forslag om at indføre omsættelige fiskeritilladelser, da en sådan ordning kan medføre, at fiskerettighederne ville blive koncentreret på et lille antal operatører, hvorved en stor del af det ikke-industrielle fiskeri vil forsvinde;
3. minder om, at fiskeri i lille målestok ikke blot fremmer den samfundsøkonomiske samhørighed og sikrer mange familiers levebrød, men er vigtigt for at bevare fiskersamfundene i kystområderne; understreger betydningen af at føre en politik over for fiskerisektoren, der tager hensyn til både de biologiske, økologiske og sociale forhold med henblik på at skabe en bæredygtig balance mellem bestandenes situation i de forskellige havområder og beskyttelsen af kystsamfundenes samfundsøkonomiske struktur, der afhænger af det kystnære fiskeri, for derved at sikre beskæftigelsen og velfærden i disse samfund;

4. understreger behovet for at tilskynde unge til at gå ind i fiskerierhvervet og for at give fiskerne støtte i form af faglig uddannelse;
5. understreger betydningen af yderligere forskning i social, økonomisk og territorial samhørighed og påpeger behovet for statistikker og indikatorer på EU-plan, som kan skaffe pålidelige og tilstrækkeligt relevante socioøkonomiske, videnskabelige og miljømæssige oplysninger, herunder en omfattende evaluering af fiskebestande og erhvervsfiskeres og lystfiskeres fangster, og opfordrer til, at der afsættes tilstrækkelige bevillinger til opnåelsen af dette; mener, at disse oplysninger også skal afspejle hele spektret af geografiske, kulturelle og regionale forskelle;
6. beklager, at der ikke findes en fælles definition på ikke-industrielt fiskeri i EU, da den gældende definition, der er baseret på fartøjets størrelse, er misvisende og ude af trit med virkeligheden; foreslår derfor, at Kommissionen udarbejder en ny definition med udgangspunkt i forvaltningen, der tager hensyn til forskellige kriterier som regionale karakteristika og forskelle, geomorfologi, tekniske aspekter ved fiskeriet samt sociale, videnskabelige, biologiske og miljømæssige aspekter;
7. understreger, at en række fiskeriafhængige kystsamfund oplever usikkerhed, tilbagegang og mangel på økonomiske alternativer, hvorfor de eksisterende instrumenter, fonde og mekanismer bør styrkes for at opnå samhørighed med hensyn til beskæftigelse og økologisk bæredygtighed; mener, at dette udtrykkeligt bør anerkendes i den nye fælles fiskeripolitik og den flerårige finansielle ramme; understreger endvidere behovet for at lægge vægt på medbestemmelse og inddragelse af det ikke-industrielle fiskeri i beslutningstagningen ved at fremme lokale og regionale strategier og grænseoverskridende samarbejde på dette område, herunder udviklings-, forsknings- og uddannelsesprojekterne med passende finansiering fra Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), ESF og EFRU; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at undersøge mulighederne for at oprette et ny regionalt rådgivende organ;
8. understreger det store uudnyttede potentiale, som økologisk bæredygtig akvakultur har for at skabe grundlag for små og mellemstore produktions- og forarbejdningsvirksomheder og for at skabe beskæftigelse både nær kysterne og inde i landet;
9. opfordrer til en forenkling af procedureerne for opnåelse af EU-støtte, navnlig ved at fastsætte engangsafgifter i forbindelse med tilbagebetalinger og bloktilskud til visse erhvervsorganisationer;
10. understreger, at EU's flåde bør tilpasses, men ikke på bekostning af den ikke-industrielle flåde, da det vil skade kystområderne både socialt, økonomisk og kulturelt; mener, at indsatsen tværtimod bør tage udgangspunkt i økosystemerne, og at de specifikke forvaltningsbeslutninger vedrørende den ikke-industrielle flåde bør træffes på regionalt plan og altid i overensstemmelse med nærhedsprincippet, hvorved der sikres et differentieret fiskeri, som giver de kystnære ikke-industrielle flåder prioriteret adgang til ressourcerne og beskytter dem samtidig med, at de lokale fiskersamfunds medvirken sikres;
11. opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at der i den kommende Europæiske Hav- og Fiskerifond afsættes tilstrækkelige bevillinger til ikke-industrielt fiskeri, skaldyrskulteri,

skaldyrsopdræt, bæredygtig ekstensiv akvakultur og fornyelse og modernisering af fiskerifartøjer, at der indledes særlige støtteprogrammer for fiskeri i lille målestok, som særlig retter sig mod kyst- og øsamfund, der hovedsageligt er afhængige af fiskeri, og at der gennemføres reklamekampagner for disse fødevarer i lokalsamfundene, idet de fiskere og skaldyrsfiskere, der udøver deres erhverv på den mest miljøvenlige og socialt ansvarlige måde, får prioriteret adgang til disse ressourcer;

12. foreslår, at der med henblik på at fremme god praksis indføres et europæisk mærke til produkter, som stammer fra fiskeri i lille målestok, der overholder principperne i den fælles fiskeripolitik;
13. minder om, at den ikke-industrielle flåde med dens selektive fangstredskaber i modsætning til den industrielle flåde fremmer beskæftigelsen blandt de europæiske borgere, er mere bæredygtig og styrker andre havbaserede aktiviteter i de lokale kystsamfund;
14. går ind for en fuldstændig regionalisering af definitionen af fiskeri i lille målestok og ikke-industrielt fiskeri.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	26.4.2012
Resultat af den endelige afstemning	+: 35 -: 0 0: 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Jean-Paul Basset, Victor Boştinaru, John Bufton, Alain Cadec, Nikos Chrysogelos, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Ana Miranda, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Ewald Stadler, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Jens Geier, Maurice Ponga, Patrice Tirolien, Giommara Uggias
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Julie Girling

26.4.2012

UDTALELSE FRA UDVALGET OM KVINDERS RETTIGHEDER OG LIGESTILLING

til Fiskeriudvalget

om fiskeri i lille målestok og ikkeindustrielt fiskeri samt reformen af den fælles fiskeripolitik
2011/2292 (INI))

Ordfører for udtalelse: Barbara Matera

FORSLAG

Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling opfordrer Fiskeriudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- der henviser til sin beslutning af 15. december 2005 om kvinders netværk: Fiskeri, landbrug og diversificering¹;
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/41/EU af 7. juli 2000 om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af Rådets direktiv 86/613/EØF²;
 - der henviser til temaafdelingens undersøgelse fra maj 2008 om kvinders betydning for bæredygtig udvikling af europæisk fiskeri;
- A. der henviser til, at kvinder spiller en grundlæggende rolle i forbindelse med fiskeri- og akvakultur-relaterede områder, fiskeforarbejdning, markedsføring og forvaltning og yder anden form for støtte til arbejdstagere inden for fiskerisektoren;
- B. der henviser til behovet for at synliggøre kvinders arbejde inden for fiskerisektoren, eftersom 85 % af de kvinder, der arbejder i denne sektor, arbejder med fiskeri i lille målestok og ikkeindustrielt fiskeri; der henviser til, at førnævnte fiskeriformer udgør hovedindtægtskilden i mange europæiske kystområder;
- C. der henviser til, at kvinder oplever økonomisk forskelsbehandling i fiskeindustrien, idet de tjener mindre end mænd for samme arbejde og ofte arbejder uden juridisk anerkendelse, hvormed de ikke har nogen passende social sikring; der henviser til, at dette arbejde ofte er forbundet med stor risiko og sundhedsfare;

¹ EUT C 286 E af 23.11.2006, s. 519.

² EUT L 180 af 15.7.2010, s. 1.

- D. der henviser til, at kvinder ofte udfører de administrative opgaver, der er forbundet med fiskeri, herunder varetagelse af finansielle anliggender, havneafgifter, landinger, leverings- og servicebetingelser, fiskeriauktioner, bogføring samt fremstilling og vedligeholdelse af net; der henviser til, at uautoriseret og ulønnet arbejde udført af kvinder stiger i krisetider, hvilket ikke giver dem adgang til understøttelse;
- E. der henviser til, at der fortsat findes alt for mange juridiske og sociale barrierer, som hindrer kvinders fuldstændige deltagelse i fiskerisektoren, og at nogle fiskerisamfund og -organisationer sågar ikke tillader kvinder at deltage i beslutningsprocessen;
- F. der henviser til, at de særlige lidelser, der rammer kvinder i fiskerisektoren, ikke anerkendes som erhvervssygdomme;
1. understreger betydningen af at inddrage kønsaspektet og princippet om ligestilling mellem kønnene i forbindelse med reformen af den fælles fiskeripolitik;
 2. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til fremme og opnåelse af større juridisk og social anerkendelse af kvinders arbejde i fiskeindustrien og sikre, at kvinder, der deltager i familievirksomhedens aktiviteter på fuldtid eller deltid eller som medhjælpende ægtefæller, og som dermed bidrager til deres egen og familiens økonomi, opnår samme juridiske anerkendelse og sociale goder som selvstændige erhvervsdrivende i henhold til direktiv 2010/41/EU; opfordrer til at sikre sociale og økonomiske rettigheder, herunder ligeløn, arbejdsledighedsunderstøttelse i tilfælde af midlertidigt eller endeligt ophør, ret til pension, forening af arbejds- og familieliv, adgang til forældreorlov, social sikring, gratis sundhedstjenester og sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen samt forsikringer, der dækker risici på havet;
 3. glæder sig over Den Europæiske Hav- og Fiskerifonds prioriteter for 2014-2020 om at øge beskæftigelsen, den territoriale samhørighed og den sociale inddragelse i fiskeriafhængige samfund i forbindelse med en dagsorden for nye kvalifikationer og job; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne til i forbindelse med reformen af den fælles fiskeripolitik at sikre, at ligestilling mellem kønnene og integrering af kønsaspektet fremmes i alle stadier af gennemførelsen af Hav- og Fiskerifonden, herunder ved udformning, gennemførelse, overvågning og evaluering heraf;
 4. understreger, at kvinders aktive deltagelse i de forskellige fiskeriaktiviteter er med til at bevare de kulturelle traditioner og praksisser, sikre samfundenes overlevelse samt sikre passende beskyttelse af regionernes kulturelle mangfoldighed;
 5. opfordrer medlemsstaterne til at tage behørigt hensyn til betydningen af kvinders økonomiske, sociale og kulturelle rolle i fiskerisektoren, således at de får adgang til sociale goder, og der sikres en afbalanceret repræsentation af mænd og kvinder i fiskerirelaterede erhverv;
 6. opfordrer Kommissionen til at sikre kvinder adgang til fiskeindustrien i form af kvoterepræsentation og til i lovgivningen klart at medtage princippet om medejerskab for ægtefæller for så vidt angår dette kvotesystem;
 7. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre en social undersøgelse af

kvoternes indvirkning på fiskerisamfundene med henblik på at vurdere mulige sociale forandringer i disse samfund under hensyntagen til sociale indikatorer, såsom uddannelsesniveau, deltagelse af ægtefæller og partnere, sundhed, børnenes alder, mødrenes villighed til at videregive fiskerierhvervet til børnene samt familiernes og samfundenes velfærd;

8. understreger behovet for at bevilge midler fra Den Europæiske Hav- og Fiskerifond med henblik på at forbedre kvinders forhold inden for fiskerisektoren, hvilket kan ske gennem en omstrukturering af sektoren og sikring af passende faciliteter (herunder omklædningsrum på fartøjer og i havne);
9. opfordrer Kommissionen til at støtte særlige projekter, som har til formål at anerkende, fremme og udbrede kvinders rolle inden for fiskerisektoren, og understreger behovet for at modernisere fartøjerne med henblik på at forbedre de arbejdsmæssige og sanitære forhold ombord, sikre produktkvalitet og energieffektivitet samt forbedre fiskeredskabernes selektivitet;
10. opfordrer til udarbejdelse af et EU-støtteprogram til fremme af fiskeri i lille målestok, der kombinerer forskellige instrumenter, navnlig på det økonomiske område (såsom den fremtidige Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) eller den fælles markedsordning for fiskeri- og akvakulturprodukter), med henblik på at løse sektorens specifikke problemer, støtte bæredygtig og lokal forvaltning af fiskeriet samt løse de problemer, der berører kvinder i sektoren;
11. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilvejebringe kønsopdelte data og statistikker fordelt på beskæftigelsesform (fuldtid, deltid, midlertidig beskæftigelse), status (selvstændig, lønmodtager, medhjælpende ægtefælle) og produktionsform (fiskeri og akvakultur i lille, mellem og stor målestok) samt at kategorisere den gruppe af fiskere, der ikke indgår i fiskerisektorens beskæftigelsesstatistikker, herunder skaldyrsfiskere;
12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte og anerkende en holdning, som giver fiskernes ægtefæller eller partnere ret til at deltage i og opstille til valg i fiskerierorganisationer på alle niveauer i medlemsstaterne; understreger behovet for at fremme og styrke kvinders effektive deltagelse i de repræsentative, beslutningstagende og rådgivende fiskerierorganisationer på europæisk, nationalt og regionalt plan. glæder sig over Kommissionens hensigt om at udvide det rådgivende råds rolle og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge deltagelsen af kvinder fra fiskeri- og akvakulturorganisationer i Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur og i de regionale rådgivende råd;
13. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at bevilge midler fra Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og strukturfondene til fremme af kvinders erhvervsuddannelse og uddannelse inden for fiskeriet for dermed at øge deres adgang til tekniske og ledende stillinger; opfordrer til indførelse af mekanismer, som kan forbedre udbredelsen af oplysninger om de forskellige uddannelsesmuligheder og den tilgængelige finansiering;
14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tildele flere midler til forskningsprogrammer inden for akvakulturaktiviteter for dels at skabe vækst i fiskerisektoren og for dels at skabe nye stillinger, der kan besættes af kvinder i henhold til

kvoteprincippet;

15. understreger betydningen af at lade kvinder deltage i forskningsprogrammer om følgerne af fiskeriets omstrukturering, eftersom deres erfaringer udgør et værdifuldt bidrag og kan sikre, at der tages behørigt hensyn til kønsdimensionen;
16. understreger, at EU bør rette sine investeringer til jobskabelse mod de globale fiskerimarkeder i form af salg af teknologi og viden for dermed at kunne tackle udfordringer vedrørende sikkerhed og bæredygtighed; understreger, at disse foranstaltninger ligeledes bør støtte kvinders deltagelse i fiskerisektoren;
17. fremhæver de særlige forhold for kvindelige skaldyrskaldere (et erhverv, som hovedsagelig udøves af kvinder over 50 år, som oplever helbredsmæssige problemer grundet deres arbejde), og gentager derfor sin opfordring til Kommissionen om at udarbejde et konkret pilotprojekt, der dækker alle disse punkter og giver løsninger på de problemer, som følger af dette arbejde; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sørge for juridisk anerkendelse af perioder med tvungen arbejdsstandsning af hensyn til befolkningens sundhed (giftige stoffer, naturkatastrofer, udledninger, olieudslip) og at anerkende bestemte lidelser eller sygdomme, som rammer kvinder i sektoren for ikkeindustrielt fiskeri og skaldyrskalderi (herunder reumatiske sygdomme og knoglelidelser).

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	24.4.2012
Resultat af den endelige afstemning	+: 24 -: 1 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Emine Bozkurt, Andrea Češková, Iratxe García Pérez, Zita Gurmai, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Sophia in 't Veld, Nicole Kiil-Nielsen, Silvana Koch-Mehrin, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Astrid Lulling, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Marc Tarabella, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská, Inês Cristina Zuber
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Franziska Katharina Brantner, Christa Klaß, Ana Miranda, Mariya Nedelcheva, Katarína Neved'álová, Antigoni Papadopoulou

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	19.9.2012
Resultat af den endelige afstemning	+: 21 -: 0 0: 3
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Antonello Antinoro, Kriton Arsenis, Alain Cadec, Chris Davies, João Ferreira, Carmen Fraga Estévez, Pat the Cope Gallagher, Marek Józef Gróbarczyk, Ian Hudghton, Iliana Malinova Iotova, Werner Kuhn, Isabella Lövin, Gabriel Mato Adrover, Guido Milana, Maria do Céu Patrão Neves, Crescenzo Rivellini, Ulrike Rodust, Raül Romeva i Rueda, Isabelle Thomas, Nils Torvalds, Jarosław Leszek Wałęsa
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Jean-Paul Besset, Luis Manuel Capoulas Santos, Diane Dodds, Julie Girling, Jens Nilsson, Nikolaos Salavrakos, Antolín Sánchez Presedo, Ioannis A. Tsoukalas
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Nuno Teixeira